

Sygn. akt V GC 550/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2022r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy

Przewodnicząca sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2022r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 2.464,75 zł (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt cztery złote siedemdziesiąt pięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 maja 2019r. do dnia zapłaty

oddala powództwo w pozostałym zakresie,

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 724,42 zł (siedemset dwadzieścia cztery złote czterdzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty,

nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 288 zł (dwieście osiemdziesiąt osiem złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 550/21

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł w dniu 25 maja 2021r. o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwoty 4.243,50 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 15 maja 2019r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 9 października 2018r. miał miejsce wypadek drogowy, polegający na zderzeniu się dwóch pojazdów mechanicznych, marki F. (...), stanowiący własność D. B. oraz marki H. (...), kierowany przez T. S. (leasingobiorcę), stanowiący własność w dniu kolizji (...) S.A. Oddział w P.. (leasingodawcy). Posiadacz pojazdu mechanicznego, który był sprawcą wypadku (F. (...)) w dniu kolizji posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...). Z zebranej w sprawie dokumentacji wynika, że do zdarzenia doszło w ten sposób, że kierujący pojazdem marki F. w wyniku nie ustąpienia pierwszeństwa podczas wyjazdu na rondo uszkodził prawidłowo poruszający się po nim pojazd marki H.. Poszkodowany (użytkownik pojazdu) T. S. zdecydował się na likwidację szkody za pośrednictwem powoda oraz zawarł z nim umowę zlecenia i umowę przelewu wierzytelności. Na mocy umowy zlecenia powód przeprowadził proces likwidacji szkody i wypłacił odszkodowanie. W granicach dokonanej wypłaty odszkodowania poszkodowany przelał na powoda wierzytelność z tego tytułu.

Nadto, umowa przelewu wierzytelności w celu zlikwidowania szkody w ramach tzw. likwidacji bezpośredniej została zawarta pomiędzy właścicielem pojazdu (leasingodawcą) (...) S.A. a powodem. Powód dokonał oględzin pojazdu i na tej podstawie sporządził kalkulację naprawy pojazdu należącego do uszkodzonego. Z uwagi na duży zakres uszkodzeń w pojeździe należącym do uszkodzonego konieczne stało się kilkukrotne wykonanie oględzin pojazdu. Łączne odszkodowanie z tytułu naprawy pojazdu użytkowanego przez T. S. wypłacone przez powoda wyniosło 37.672,36 zł brutto. Powód pokrył także koszty związane z wynajmem pojazdu zastępczego przez uszkodzonego i wypłacił z tego tytułu kwotę 5.258,25 zł brutto. W powyższych granicach powód miał zatem prawo dochodzić zwrotu dokonanej wypłaty względem ubezpieczyciela sprawy szkody, tj. pozwanego i w związku z tym wystąpił z regresem do pozwanego, który uznał w całości roszczenia powoda z tytułu kosztów naprawy pojazdu oraz częściowo w zakresie najmu pojazdu zastępczego. Uszkodowany wynajął pojazd zastępczy marki S. (...) (segment C). Okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 57 dni najmu przy stawce 75 zł netto/dobę (92,25 zł brutto/dobę). Pozwany w całości pokrył roszczenia powoda w zakresie zwrotu wypłaconego odszkodowania w wysokości 39.672,36 zł z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu uszkodzonego, wobec czego nie stanowią one przedmiotu niniejszego sporu. Kwestię sporną pomiędzy stronami stanowi zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powód pokrył koszty związane z najmem pojazdu zastępczego przez okres 57 dni, stosując stawkę 75 zł netto/dobę (92,25 zł brutto/dobę). Pozwany uznał roszczenie powoda w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego co do zasady, wypłacając kwotę 1.014,75 zł uznając 11 dni najmu, przy stawce 75 zł netto/dobę (92,25 zł brutto). Pozwany nie kwestionuje przyjętej przez powoda stawki najmu, lecz jedynie okres najmu. Pozwany odmówił wypłaty pozostałej kwoty z tytułu kosztów pojazdu zastępczego, tj. kwoty 4.243,50 zł brutto. Powód pismem z dnia 5 kwietnia 2019r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 35.215,35 zł (w tym kwoty 30.971,85 zł za koszty naprawy pojazdu oraz kwoty 4.234,50 zł z tytułu kosztów pojazdu zastępczego) w terminie 30 dni od daty otrzymania wezwania do zapłaty. Wezwanie do zapłaty wpłynęło do pozwanego w dniu 15 kwietnia 2019r. Pozwany przyznał odszkodowanie w wysokości 30.971,85 zł brutto z tytułu poniesionych kosztów naprawy. W zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego za zasadny uznał czas najmu za okres 11 dni i nie dokonał dopłaty do wcześniej wypłaconej kwoty w wysokości 1.014,75 zł. Z uwagi na brak zapłaty kwoty 4.234,50 zł przez pozwanego, powód w dniu 25 czerwca 2019r. wystosował przedprocesowe wezwanie do zapłaty. Pozwany nie zmienił swojego stanowiska.

Do pozwu załączono decyzję pozwanego z dnia 25 kwietnia 2019r., z 13 czerwca 2019r. i z 11 lipca 2019r., wezwanie do zapłaty z 5 kwietnia 2019r. i z 25 czerwca 2019r., umowę przelewu wierzytelności i dowód przelewu kwoty 5.258,25 zł na rzecz (...) SERWIS (...).

W dniu 31 maja 2021r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany, zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów postępowania. Pozwany zarzucił brak legitymacji czynnej powoda, brak konieczności najmu pojazdu zastępczego i zarzut przyczynienia się do zwiększenia szkody. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że powód załączył do pozwu umowę przelewu wierzytelności, która nie zawiera podpisu cedenta. Powód nie przedłożył również umowy przelewu wierzytelności pomiędzy T. S. i powodem. Pozwany zakwestionował okoliczność, że T. S. był leasingobiorcą pojazdu marki H. (...) i powód nie wykazał, że był on uprawniony do zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego. Ponadto nie zachodziła konieczność najmu pojazdu zastępczego albowiem w dacie rozpoczęcia najmu pojazdu zastępczego T. S. był właścicielem jeszcze jednego pojazdu o tym samym charakterze, co pojazd uszkodzony. Pozwany zakwestionował długość uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego, który zgodnie z twierdzeniami powoda wynosił 57 dni. Powód nie przedłożył historii naprawy uszkodzonego pojazdu przez PPHU (...) w O. dokumentującego przebieg naprawy z uwzględnieniem daty zamówienia części zamiennych oraz ich dostawy oraz dlaczego warsztat zgłosił dodatkowe oględziny po 17 dniach od dnia zaakceptowania kosztorysu przez powoda. Pozwany uznał za zasadny czas najmu pojazdu zastępczego przez 11 dni. Brak jest udokumentowania zasadności wynajmu w pozostałych 46 dniach. Do sprzeciwu załączono wydruk z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego dotyczący T. S..

W piśmie procesowym z dnia 27 października 2021r. powód podtrzymał żądanie pozwu. Do pisma załączył umowę przelewu wierzytelności z podpisem cedenta i dokumenty dotyczące naprawy pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 października 2018r. doszło do uszkodzenia samochodu H. (...), z którego korzystał T. S.. Zwrócił się do powoda i skorzystał z tzw. bezpośredniej likwidacji szkody u powoda. Samochód nie mógł odjechać z miejsca zdarzenia, został odholowany na lawecie. Od 9 października 2018r. nie mógł korzystać z tego samochodu. Uszkodzony samochód był samochodem leasingowanym. Naprawa odbyła się w (...) serwisie (...) w O.. Firma ta otrzymała od poszkodowanego upoważnienie do odbioru odszkodowania. Poszkodowany otrzymał pojazd zastępczy z firmy (...). Pierwotnie uszkodzenia samochodu oceniono na mniejsze. W czasie naprawy wezwano kolejnego rzeczoznawcę i przez to doszło do przedłużenia czasu naprawy. Oględziny były w warsztacie naprawczym. W czasie kiedy poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego, był właścicielem samochodu R. (...). Nie mógł jednak korzystać z tego samochodu bo użytkował go jego małżonka. Samochodem tym dojeżdżała do pracy w O.. Poszkodowany pracował jako lekarz w O. oraz dojeżdżał do poradni w K.. Nie mogli razem użytkować jednego samochodu. Do K. dojeżdżał raz w tygodniu.

Dowód: zeznania świadka T. S. (00:07:46 – 00:19:59

minuta rozprawy z dnia 10.11. 2021r. (k. 56v akt), odpowiedź na zapytanie z

Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego (k. 37 - 39 akt)

W dniu 14 listopada 2018r. (...) S.A. zawarł jako cedent z powodem umowę, której przedmiotem był przelew wierzytelności przysługującej od sprawcy szkody i od zakładu ubezpieczeń sprawcy szkody z umowy OC ppm, w związku ze zleceniem wykonania przez (...) S.A. na podstawie art. 4 ust. 10 ustawy z dnia 11 września 2015r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, bezpośredniej likwidacji szkody. Powód oświadczył, że T. S., korzystający z pojazdu marki H. nr rej. (...), zawarł z powodem umowę zlecenia na bezpośrednią likwidację szkody w tym pojeździe, zaistniałą wg oświadczenia korzystającego w dniu 13 listopada 2018r. Zgodnie z § 2 cedent przeniósł na powoda wierzytelności pod warunkiem zawieszającym zapłaty przez powoda świadczenia z umowy zlecenia. Przelew wierzytelności miał nastąpić z chwilą zapłaty przez powoda świadczenia pieniężnego z tytułu umowy zlecenia. C. t. przelał wierzytelności do wysokości zapłaconej przez powoda kwoty świadczenia pieniężnego z tytułu umowy zlecenia.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z 14.11.2018r. (k. 16, 48 akt)

Najem pojazdu zastępczego trwał od 14 listopada 2018r. W dniu 15 listopada 2018r. wykonano oględziny podstawowe a w dniu 16 listopada 2018r. zweryfikowano kosztorys. W dniu 3 grudnia 2018r. zgłoszono dodatkowe oględziny, które odbyły się w dniu 6 grudnia 2018r. W dniu 7 grudnia 2018r. dokonano weryfikacji kosztorysu warsztatu. Od 18 – 20 grudnia 2018r. zamawiano części zamienne, których dostawa była od 20 do 31 grudnia 2018r. Najem został przedłużony do 10 stycznia 2019r. Łączny czas najmu wyniósł 57 dób w klasie C po stawce 75 zł netto za dobę wynajmu. Dobowa stawka najmu była zgodna z ówczesną umową obowiązującą pomiędzy powodem i wypożyczalnią (...) SERWIS (...). Pojazd poszkodowanego unieruchomiony w związku z uszkodzeniami przodu pojazdu, które uniemożliwiały poruszanie się pojazdem zgodnie z przepisami ruchu drogowego.

Dowód: rozliczenie czasu najmu (k. 15 akt), listy przewozowe (k. 49 – 52 akt)

W dniu 18 stycznia 2019r. powód przelał na rzecz (...) SERWIS (...) w J. kwotę 5.258,25 zł tytułem odszkodowania za szkodę (...).

Dowód: potwierdzenie wykonania operacji(k. 18 akt)

W dniu 5 kwietnia 2019r. powód poinformował pozwanego, że z tytułu wypadku komunikacyjnego z dnia 13 listopada 2018r. wypłacił świadczenie pieniężne odpowiadające odszkodowaniu należnemu poszkodowanemu (...) S.A. Oddział w P.. Wypłata świadczenia nastąpiła na podstawie umowy zlecenia zawartej pomiędzy powodem i poszkodowanym w

celu przeprowadzenia przez powoda likwidacji szkody, wynikającej z uszkodzenia samochodu marki H. (...) nr rej (...). Sprawca wskazanej szkody posiadał umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwanym. Z tego względu powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 35.215,35 zł z tytułu wypłaconego odszkodowania.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 5.04.2019r. z dowodem doręczenia w dniu

15.04.2019r. (k. 10 - 11 akt)

Pozwany w dniu 25 kwietnia 2019r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 30.971,85 zł, na którą złożyła się kwota 29.957,10 zł tytułem uszkodzenia pojazdu i kwota 1.014,75 zł tytułem wynajmu samochodu zastępczego. Kwotę odszkodowania za naprawę pojazdu ustalono w oparciu o przedłożoną fakturę VAT uznaną bez uwag w kwocie netto. Fakturę VAT nr (...) za najem pojazdu uznano po weryfikacji do kwoty 1.014,75 zł brutto. Weryfikacji dokonano w oparciu o przedstawioną kalkulację naprawy, uznając zasadny czas najmu za okres 11 dni. Stwierdzono brak udokumentowania zasadności wynajmu w pozostałych 46 dniach.

Dowód: decyzja pozwanego z 25.04.2019r. (k. 12 akt)

Decyzją z dnia 13 czerwca 2019r. pozwany dokonał dopłaty do odszkodowania w kwocie 638,37 zł w oparciu o dodatkowe dokumenty, zgodnie z wnioskiem. Nie uzna natomiast wniosku o dopłatę do odszkodowania za najem pojazdu zastępczego, uznając że brak jest udokumentowania zasadności najmu w pozostałych 46 dniach – ponad 11 dni.

Dowód: decyzja z dnia 16.06.2019r. (k. 13 akt)

W dniu 25 czerwca 2019r. powód wezwał pozwanego do bezzwłocznej zapłaty kwoty 4.256,87 zł, na którą złożyła się kwota 4.243,50 zł tytułem wypłaconego odszkodowania i 13,37 zł tytułem odsetek pod rygorem skierowania na drogę postępowania sądowego.

Dowód: wezwanie przedprocesowe z dnia 25.06.2019r. (k. 14 akt)

W odpowiedzi na wezwanie pozwany stwierdził, że brak jest podstaw do zmiany uprzednio zajętego stanowiska. Za uzasadniony czas naprawy uznano okres 11 dni – 5 dni technologiczny czas naprawy pojazdu, dwa dni na zamówienie części, 4 dni na czynności dodatkowe z uwzględnieniem dodatkowych dni wolnych. Pozwany stwierdził jednocześnie brak udokumentowania zasadności wynajmu w pozostałych 46 dniach.

Dowód: pismo pozwanego z 11 lipca 2019r. (k. 17 akt)

Uzasadniony okres wypożyczenia samochodu wyniósł 38 dni. Uzasadniony koszt wypożyczenia samochodu zastępczego to kwota 3.505 zł brutto (38 dni x 75 zł netto). Naprawa została zakończona w dniu 10 stycznia 2019r., a powinna zostać zakończona w dniu 20 grudnia 2018r. Ponad przeciętne było oczekiwanie na części, od zamówienia do dostawy. Czasy oczekiwania na części od zamówienia do dostawy są w przedmiotowym przypadku większe od przeciętnych, ale ma to uzasadnienie w tym, że samochód był młodym samochodem. Był wyprodukowany w 2017r., a szkoda miała miejsce w 2018r. Dla tak młodego samochodu mogły wystąpić problemy z zaopatrzeniem w części.

Dowód: opinia biegłego sądowego J. P. (k. 67 – 74 akt), opinia uzupełniająca

(k. 86 – 88 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka T. S. oraz opinii biegłego sądowego mgr. inż. J. P..

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określoną w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 § 1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją (...) z dnia 1.12.2009r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela.

Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do wypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia

(zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5).

Sąd podziela stanowisko biegłego, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego przez uszkodzonego wyniósł 38 dni. Jest to optymalny okres likwidacji szkody i optymalny okres wypożyczenia samochodu zastępczego. Biegły ustalił harmonogram naprawy w oparciu o informacje o przeciętnym postępowaniu wykonawcy naprawy. Pozostały czas trwania naprawy wynikał z nieuzasadnionej zwłoki między oględzinami pierwszymi i drugimi oraz innych zwłok. Biegły uwzględnił natomiast ponad przeciętny czas oczekiwania na części od zamówienia do dostawy uznając iż ma to uzasadnienie w tym, że przedmiotowy samochód był samochodem młodym, dla którego mogły wystąpić problemy z zaopatrzeniem w części.

Zgodnie z art. 362 k.c. jeżeli uszkodzony przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Powód stał się wierzycielem pozwanego albowiem zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Z uwagi na powyższe Sąd uwzględnił powództwo w zakresie iloczynu trzydziestoosmiodniowego okresu najmu i stawki dobowej w wysokości 755 zł netto, pomniejszonego o kwotę 1.040,75 zł odszkodowania wypłaconego powodowi z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego przez pozwanego.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, stosunkowo je rozdzielając. Na koszty postępowania złożyła się opłata sądowa w wysokości 400 zł, wynagrodzenie biegłego w wysokości 1.088 zł i wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w wysokości po 900 zł na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw w wysokości po 17 zł.

Łącznie koszty postępowania wyniosły 3.322 zł. Powód wygrał sprawę w 58,08%, powinien więc ponieść 41,92% kosztów postępowania, czyli kwotę 1.392,58 zł. Powód poniósł zaś kwotę 2.117 zł kosztów postępowania (opłatę sądową, wynagrodzenie biegłego i 800 zł zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego). Różnica tych kwot podlegała zwrotowi od pozwanego.

Ponadto Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 288 zł, stanowiącą część kosztów wynagrodzenia biegłego, pokrytych tymczasowo przez Skarb Państwa.

sędzia Magdalena Berczyńska-Brus